

ויהי בימי אוזשורוש הוא אוזשורוש המלך מהדיו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה בימים ההם כשבת המלך אוזשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפני בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הזמזאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בוצר גנת ביתן המלך חזר כרפס ותכלת אחוז בוזבלי בוף וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש מוטות זהב וכסף על רצפת בהט ויש ודר וסחרת והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויון מלכות רב כיד המלך והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אוזשורוש ביום השביעי לטוב לב המלך ביון אמר למהומן בותא זרבוזא בנתא ואבנתא זתר וכרס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אוזשורוש להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים וקצף המלך מאד וחמתו בערה בו ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין והקרב אליו כרשזא שתר אדמותא תרשיש מרס מרסא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אוזשורוש ביד הסריסים ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אוזשורוש כי יצא דבר המלכה על כל הגשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אוזשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפני ולא באה והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אוזשורוש

ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הגשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן וייתב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו אזר הדברים האלה כשר זמית המלך אוזשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר גזר עליה ויאמרו גערי המלך משרתי יבקשו למלך גערות בתולות טובות מראה ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל גערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הגשים אל יד הגא סריס המלך שמר הגשים ונתון תמרוקיהן והגערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תזות ושתי וייתב הדבר בעיני המלך ויעש כן איש יהודי היה בשושן הבירה וישמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני אשר הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והגערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקוחה מרדכי לו לבת ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ גערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הגשים ותיטב הגערה בעיני ותשא חסד לפני ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע הגערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת גערותיה לטוב בית הגשים לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הגשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה ובהגיע תר גערה וגערה לבוא אל המלך אוזשורוש מקץ היות לה כדת הגשים שנים עשר חודש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חודשים בשמן המור וששה חודשים בבשמים ובתמרוקי הגשים ובזה הגערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הגשים עד בית המלך בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הגשים שני אל יד שעשזא סריס המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל

המלך כי אם זופץ בה המלך ונקראה בשם ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שמר הגשים ותהי אסתר נשאת זון בעיני כל ראייה ותלקח אסתר אל המלך אוזשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חודש טבת בשנת שבע למלכותו ויאהב המלך את אסתר מכל הגשים ותשא זון וחסד לפני מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תזות ושתי ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והזוזה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך ובהקבץ בתולות שניות ומרדכי ישב בשער המלך אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו בימים ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצף בגתו ותרש שני סריסי המלך במשמרי הסף ויבקשו לשלוח יד במלך אוזשורוש ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך אזר הדברים האלה גדל המלך אוזשורוש את המן בן המדתא האגגי וישאחו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתזזים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה ויבז בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשימד את כל היהודים אשר בכל מלכות אוזשורוש עם מרדכי בחדש הראשון הוא חודש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אוזשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחודש לחודש שנים עשר הוא חודש אדר ויאמר המן למלך אוזשורוש ישנו עם אזור מפוזר ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שונות מכל עם ואת דתי המלך אינם

עושים ולמלך אין שוה להזיזם אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עושי המלמכה להביא אל גנזי המלך ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגזי צרר היהודים ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך ויקראו ספרי המלך בזרש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אזשדרפני המלך ואל הפוזות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אזשורש זכתב וזוזתם בטבעת המלך וזשלוז ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיר להרג ולאבד את כל היהודים מזער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לזרש שנים עשר הוא זרש אדר ושלכם לבח פתשגן הכתב להזנת דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה הרצים יצאו רזופים ברבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן זבוכה ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדלה ומרה ויבא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מזיע אבל גדול ליהודים צום וככי ומספר שק ואפר יצע לרבים ותבואינה גערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתזלזל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה ויצא התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי המלך ביהודיים לאבדם ואת פתשגן כתב הדת אשר נתן בשושן להשמירם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתזונן לו ולבקש מלפני על עמה ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל הזצר הפנימי אשר לא יקרא אחת דתו

להמית לבד מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב וזויה ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלשים יום ויגידו למרדכי את דברי אסתר ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים כי אם הזרש תזרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי לך כגוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוהו עליו אסתר ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמוד בזצר בית המלך הפנימי זכז בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות זכז פתח הבית ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עומדת בזצר נשאה זון בעיניו ויושיט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד זוצי המלכות וינתן לך ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד זוצי המלכות ותעש ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי אם מצאתי זון בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומזר אעשה כדבר המלך ויצא המן ביום ההוא שמוז וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי זומה ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר זשאו על השרים ועבדי המלך ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי וגם למזר אני קרוא לה עם המלך וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי

יושב בשער המלך ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה זמושים אמה ובקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך אל המשתה שמוז ויטב הדבר לפני המן ויעש העץ בליכה ההוא גדרה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגתא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אזשורוש ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתי לא נעשה עמו דבר ויאמר המלך מי בזצר והמן בא לזצר בית המלך הזיננה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עומד בזצר ויאמר המלך יבוא ויבא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך זופץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יזפץ המלך לעשות יקר יותר ממני ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך זופץ ביקרו יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו ונתן הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר המלך זופץ ביקרו והרכיבו על הסוס ברזוב העיר וקראו לפני ככה יעשה לאיש אשר המלך זופץ ביקרו ויאמר המלך להמן מהר קוז את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת ויקוז המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבו ברזוב העיר ויקרא לפני ככה יעשה לאיש אשר המלך זופץ ביקרו וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וזפוי ראש ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו זכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר הזלות לגפל לפני לא תוכל לו כי גפול תפול לפני עורם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר המלכה ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין מה שאלתך אסתר המלכה ונתנת לך ומה בקשתך עד זוצי המלכות ותעש ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי זון

בענין המלך ואם על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי כי נמכרו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרו החורשתי כי אין הצר שזה בצוק המלך ויאמר המלך אוזשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן גבעת מלפני המלך והמלכה והמלך קם בזמנו ממשתה היין אל גגת הביתן והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך והמלך שב מגגת הביתן אל בית מישתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן זפו ויאמר זרבוזה אחר מן הסריסים לפני המלך גם הגה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה זמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי וזממת המלך שככה ביום ההוא נתן המלך אוזשורוש לאסתר המלכה את בית המן צר היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפניו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגגי ואת מושבתו אשר זושב על היהודיים ויושב המלך לאסתר את שרבט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך ותאמר אם על המלך טוב ואם מציאתי זון לפני וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מושבת המן בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את היהודיים אשר בכל מדינות המלך כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי ויאמר המלך אוזשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הגה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלחו ידו ביהודיים ואתם כתבו על היהודיים כטוב בעיניכם בשם המלך וזממו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך וזממותם בטבעת המלך אין להשיב ויקראו ספרי המלך

בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדרש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האושדרפנים והפוזות ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה ומדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשון ואל היהודים ככתבם וכלשונם ויכתב בשם המלך אוזשורוש וזממו בטבעת המלך וישלחו ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האוששתרנים בני הרמכים אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם להשמיד ולהרוג ולאבד את כל זמל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבוז ביום אחד בכל מדינות המלך אוזשורוש בשלושה עשר לחודש שנים עשר הוא חדרש אדר פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלו לכל העמים ולהיות היהודיים עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם הרצים רכבי הרכש האוששתרנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה ומרדכי יצא מלפני המלך כלבוש מלכות תכלת וזור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוז וארגמן והעיר שושן צלה ושמוזה ליהודים היתה אורה ושמוזה יששן ויקר ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמוזה יששן ליהודים משתה ויום טוב רבים מעמי הארץ מתיידיים כי נפל פחד היהודים עליהם ובשנים עשר חדרש הוא חדרש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אוזשורוש לשלוח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים וכל שרי המדינות והאושדרפנים והפוזות ועמי המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול ויכו היהודים בכל איביהם מכת זרם והרגו ואבדו ויעשו בשנאיהם כרצונם ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבדו זמשי מאות איש פרשתרתא

דלפון ואת אספתא פורתא אדלניא ארדתא פרמישתא אריסי ארדי וחתא עלשרת בני המן בן המדתא צר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם ביום ההוא בא מספר ההרגים בשושן הבירה לפני המלך ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבדו זמשי מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך ונתן לך ומה בקשתך עוד ותעש ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן גם מזור ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו ויקהלו היהודיים אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחודש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את ידם ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם וזווח מאיביהם והרגו בשנאיהם זמשיהם ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם ביום שלשה עשר לחודש אדר וזווח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמוזה והיהודיים אשר בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו וזווח בזמשיה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמוזה על כן היהודים הפרוזים הישבים בערי הפרוזות עשים את יום ארבעה עשר לחודש אדר שמוזה ומשתה ויום טוב ומשלווח מנות איש לרעהו ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלחו ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אוזשורוש הקרובים והרזוקים לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחודש אדר ואת יום זמשיה עשר בו בכל שנה ושנה כימים אשר זזו בהם היהודים מאיביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמוזה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמוזה ומשלווח מנות איש

ואת איש פרשתרתא

לרעהו ומתנות לאביונים וקבל היהודים את אשר החלו
לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם כי המן בן המדתא
האגגי צר כל היהודים וישב על היהודים לאבדם והפיל
פור הוא הגורל להמם ולאבדם ובבאה לפני המלך אמר
עם הספר ישוב מושבתו הרעה אשר וישב על היהודים
על ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ על כן קראו לימים
האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת
הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם קימו וקבל
וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הגוים
עליהם ולא יעבור להיות עושים את שני הימים האלה
ככתבם וכזמנם בכל שנה וישנה והימים האלה נזכרים
ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה
ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים
וזכרם לא יסוף מזרעם וכתב אסתר

המלכה בת אביזיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את
אגרת הפורים הזאת השנית וישלח ספרים אל כל היהודים
אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אושורוש דברי
שלוש ואמות לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר
קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו
על נפשם ועל זרעם דברי הצמות וזעקתם ומאמר אסתר
קים דברי הפרים האלה וכתב בספר וישם המלך אושורוש
מס על הארץ ואיי הים וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת
גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי מדי ופרס כי מרדכי היהודי משנה
למלך אושורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אוזיו דרש טוב
לעמו ודבר שלום לכל זרעו